

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שישי ו' בטבת תשע"ו

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

גיטין - ה

1. אלו קושיות הקשו על שיטת רבה?
  - א. שנינו לקמן - המביא גט ממדינת הים, ואינו יכול לומר 'בפני', אם יש עליו עדים - יתקיים בחותמיו. ביאור 'אינו יכול' - אין לפרש 'חרש', שהרי חש"ו אינם בני שליחות. אלא הכוונה שנתנו לה כשהוא פקח, ולא הספיק לומר 'בפני' עד שנתחרש. וקשה על רבה שהרי אין בקיאות לשמה. רבה יתיר - מדובר לאחר שלמדו בני מדינת הים שצריך לשמה, וכדלהלן:
    - א. שליח רגיל צריך לומר 'גזירה שמא יחזור דבר לקלולו'.
    - ב. פקח ונתחרש זה מילתא דלא שכיחא, ולא גזרו בה רבנן.
    - ג. אשה עצמה המביאה גיטה, אף שזה לא שכיחא, צריכה לומר כדי שלא תחלוק בשליחות.
    - ד. בעל עצמו שהביא גיטו, אין צריך לומר כיון שכל החשש שמא יבא ויערער, וכשהוא בעצמו מביא, ודאי לא יערער.
  - ב. רב הונא פסק: שנים שהביאו גט ממדינת הים, אין צריכין לומר 'בפני' שהרי אם יעידו 'בפנינו גרשה', וכי אינם נאמנים. וקשה על רבה. רבה יתיר - מדובר לאחר שלמדו, בשליח אחד גזרו שמא יחזור הדבר לקלולו, אך שנים זה מילתא דלא שכיחא, ולא גזרו בה רבנן.
  - ג. ברייתא - המביא גט ממדינת הים, ונתנו לה ולא אמר לה 'בפני' אם נתקיים בחותמיו - כשר, ואם לאו - פסול. אמור מעתה - הצריכו אמירה כדי להקל עליה, שאינה צריכה קיום. וקשה לרבה..
  - רבה יתיר - מדובר לאחר שלמדו ומדובר שניסת, ולכן לא החמירו שתתגרש משום הגזירה 'שמא יחזור הדבר', כיון שכל התקנה להקל עליה שמא יערער הבעל, וכאן שאינו מערער, אנו נקום ונערער?
2. אף ר' יוחנן ור' יהושע בן לוי, נחלקו אם הטעם משום לשמה או משום קיום, מאיזה מעשה הוכיחו שריב"ל הסובר משום לשמה?
  - א. שמעון בר אבא הביא גט, וריב"ל אמר לו שאינך צריך לומר 'בפני' כיון שבדורות אחרונים בקיאות בלשמה. והקשו: א. הרי רבה אית ליה דרבא. ב. הרי גזרו שמא יחזור דבר לקלולו.
  - אלא - אדם נוסף היה עם ר"ש בר אבא, ולכן אין לחוש לקיום, ואף אין לגזור כיון שזה לא שכיחא, ולא הוזכר במעשה, משום כבודו של ר"ש.
3. בפני כמה נותנו לה - רבי יוחנן ור' חנינא, חד אמר: בפני שנים, וחד אמר: בפני שלשה. והוכיחו ממעשה שר' יוחנן הסובר בפני שנים. במה נחלקו?
  - א. הפוסק 'שנים', סבר משום לשמה, וכך הבעל לא יוכל לערער. הפוסק 'שלשה', משום קיום, וקיום שטרות בשלשה.
  - והקשו: א. הרי לעיל הוכח שר' יוחנן הסובר משום 'קיום' וכאן פסק בפני שנים. ב. הרי רבה אית ליה דרבא.
  - ב. אלא, לכו"ע - משום קיום. הפוסק שנים, סבר כמו ששליח נעשה עד כך עד נעשה דיון, והפוסק שלשה: שליח נעשה עד ואין עד נעשה דיון. והקשו - הרי קיימא לן בדרבנן דעד נעשה דיון.
  - ג. אלא, הפוסק שלשה חשש שמא כשאשה תהיה שליח להביא הגט יצרפנה לדון על הקיום, והסובר שנים לא חשש, כיון שידוע שלא מצטרפת.
4. ברייתא - המביא גט ממדינת הים, ונתנו לה ולא אמר 'בפני' כיצד הדין?
  - א. ר' מאיר - כל המשנה ממטבע שטבעו חכמים בגיטין - יוציא, והולד ממזר.
  - ב. חכמים - אין הולד ממזר, אלא כיצד יעשה יטלנו הימנה, ויחזור ויתננו לה בפני שנים ויאמר בפני נכתב ובפני נחתם. ומברייתא זו מוכח ר' יוחנן ש'בפני שנים'.
5. בר הדיא רצה להביא גט לא"י, ושאל על מה צריך להקפיד כדי שיוכל להעיד 'בפני'. מה ענו לו?
  - א. רב אחי שהיה הממונה על גיטין בעיר, אמר לו - צריך אתה לעמוד על כל אות ואות.
  - ב. רבי אמי ור' אסי אמרו לו - מספיק שתראה את כתיבת השורה האחרונה, ואל תחמיר כיון שנמצאת מוציא לעז על גיטין הראשונים. מעשה נוסף - רבה בר בר חנה הביא גט, וחציו לא נכתב לפניו, אמר לו רבי אלעזר, אפילו ראה שורה אחת שנכתבה לשמה, יכול להעיד.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)